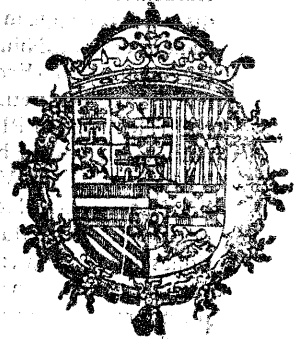
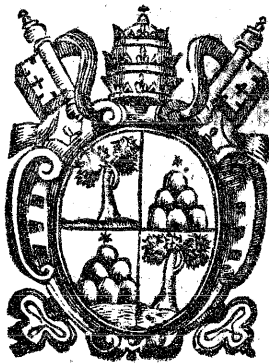

7 9 76
S. mi D. N. D. ALEXANDRI DIVINA PROVIDENTIA
PAPÆ VII.

Innovatio Constitutionum, & Decretorum in favorem sententia afferentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione à peccato originali præservatam fuisse, editorum;

ALEXANDER PAPA VII.
ad perpetuam rei memoriam.

Ollicitudo omnium Ecclesiarum, quam, licet meritis & viribus longè impares, Dei Optimi Maximi volūtate, & providentia gerimus, in id Nos anxie tenet intentos, & vigilantes, ut scandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione & fragilitate necesse est ut veniant, quantum fieri potest paucissima exoriantur, utque exorta quàm celerim, & quàm diligentissimè amoveantur: nam ijs per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus verò præbentur presens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro pastoralis officij debito, & damnum summopere dolemus, & discrimine assiduè vrimus. Sanè, VETVS EST, Christi fidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sententium, eius animam IN PRIMO INSTANTI CREATIONIS, ATQVE INFUSIONIS IN CORPVS fuisse speciali Dei gratia & privilegio, intuitu meritorum Iesu Christi eius filij, humani generis Redemptoris, à macula peccati originalis PRAESERVATAM IMMVNEM, atque IN HOC SENSU eius Conceptionis festivitatem solemnè ritu colentium, & celebrantium; crevitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post editas à fel. rec. Sixto PP. IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutiones, quas sacrum Concilium Tridentinum innovavit, atque observari mandavit. Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus er-

11
gi Deiparam post erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, religiosum Ordinem, & Confraternitates, ac concessas ab iisdem indulgentias, itaut accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academijs ad hanc sententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur. Et quia ex occasione contrariæ assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempe eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones, rec. mem. Paulus PP. V. etiam prædecessor noster vetuit horum opinionem præfata sententiæ contrariam publicè doceri, aut prædicari. Quam prohibitionem pia mem. Gregorius PP. XV. similiter prædecessor noster ad privatam etiam colloquia extendit, mandans insuper in favorem eiusdem sententiæ, vt in sacrosancto Missæ sacrificio, ac divino officio celebrandis tam publicè, quàm privatim, non alio quàm Conceptionis nomine vti quicumque debeant. Nihilominus, prout venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datus ad Nos litteris exposuerunt, accedente etiam insinuatione CHARISSIMI IN CHRISTO FILII NOSTRI PHILIPPI EARVNDVM HISPANIARVM REGIS Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem VENERABLEM FRATREM LVDVICVM EPISCOPVM PLACENTINVM, per quem etiam declarata fuerunt ad Nos supplicationes Regnorum earundem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tum privatam, tum publicè præfata sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & favorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur, imò Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibitio favere negant, pro Christi fideles è sua pacifica quasi possessione deturbare conando, vnde offensiones, scandala, & iurgia, quibus obviare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem adversantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & meritò timentur. Quapropter super his tam præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quàm memoratus Philippus Rex, eiusque Regna Nobis pro opportuno remedio instantè supplicari fecerunt. Nos considerantes quòd Sancta Romana Ecclesia de intemerata, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemniter celebrat, & speciale, ac proprium super hoc officium olim ordinavit iuxta piam, deuotam, & laudabilem institutionem, quæ a Sixto IV. prædecessore nostro tunc emanavit, volentesque laudabili huic pietati, ET DEVOTIONI, ET FËSTO, AC CVLTVI SECVNDVM ILLAM EXHIBITO in Ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem NVMQVAM IMMVTATO, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo favere, necnon tueri pietatem, & devotionem hanc colendi & celebrandi Beatissimam Virginem, PRÆVENIENTE SCILICET SPIRITVS SANCTI GRATIA, A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM, cupientesque in Christi grege vnitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & iurgijs, amouisque scandalis, conservare: ad præfatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac preces, Constitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in favorem sententiæ asserentis, animam Beatæ Mariæ Virginis IN SVI CREATIONE ET IN CORPVS INFVSIONE SPIRITVS SANCTI GRATIA DONATAM, ET A PECCATO ORIGINALI PRÆSERVATAM FVISSE, necnon & in favorem festi, & cultus Conceptionis eiusdem Virginis Deiparæ SECVNDVM PIAM ISTAM SENTENTIAM, VT PRÆFERTVR, exhibiti, innova-

mus, & sub censuris, & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis observari mandamus. Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergent interpretari, ut favorem per illas **DICTAE SENTENTIAE, ET FESTO, SEV CULTVI SECUNDVM ILLAM EXHIBITO** frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem revocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quovis prætextu, etiam deficiibilitatis eius examinandæ, sive sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, sive Doctores glossandi, vel interpretandi, denique alio quovis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce, loqui, contionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta relinquendo, aut alio quovis excogitabili modo differendo, aut fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixti IV. contentas, quibus illos subiacere volumus, & per præfentes subijcimus, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & passiva in quibuscûmque electionibus eo ipso absque alia declaratione privatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuè inhabilitatis pœnas ipso facto incurrere absque alia declaratione, à quibus pœnis non nisi à Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romanis Pontificibus absolvi, aut super ijs dispensari possint: necnon eosdem alijs pœnis nostro, & eorundem, Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio insignendis pariter subiacere volumus, prout subijcimus per præfentes, innovantes Pauli V. & Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, sive Decreta. **AC LIBROS** in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundum illam in dubium revocatur, aut contra ea, quomodocumque, ut supra, aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, contiones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in pesterum quomodolibet edenda, prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expresse prohibitis haberi volumus, & mandamus. Vetamus autem Sixti IV. Constitutionibus inherentes, quempiam asserere, quòd propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant, cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc definitum prout Nos nunc minime decidere volumus, aut intendimus: quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV. alijque prædecessores nostri Romani Pontifices, gravioribus alijs pœnis subijcimus, quas in contrascentes huic nostræ Constitutioni superius infiximus. Volentes quòd contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam regulares cuiusvis Ordinis, & Instituti, ETIAM Societatis Iesu, & quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & seculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, ut præfertur, tam Episcopi, & Prælati superiores, alijsque locorû Ordinarij, quàm hæretica pravitatis vbijsque locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos strictè animadvertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem ipsidem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfertur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis indulgentiis, & litteris Apostolicis quibusvis personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque, etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia dignitate, & honore constitutis, etiam quòd contra eos procedi, inter-

redditi, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipso tempore totis tenoribus specialis, specifica, individua & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes, clausulas, mentio habenda, aut alia exquisita forma observanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, presentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, harum ferie specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diocesis, vel districtus prædicatoribus, & alijs, quibus expedire iudicaverint, opportunè insinuent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit præterdere, aut se contra præmissa valeat excusare. Volumus, & similiter eadem auctoritate decernimus, & mandamus, quòd præsentis litteræ per aliquos ex nostris Curatoribus in Basilicam Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Chancellerie Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur; quæ affixio & publicatio ita omnes & singulos, ad quos spectet, afficiat, & arctet, ac si illis personaliter intimatæ fuissent; & quod illarum transfumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus litteris adhiberetur si ostensæ, vel exhibitæ forent. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die viij. Decembris M. DC. LXI. Pontificatus nostri anno septimo.

S. Vgolinus.

Anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, indictione 13. die verò 11. mensis Decembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Divina Providentia Papæ Septimi, anno septimo, superscriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt in Basilicam S. Io. Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac Chancellerie Apostolicæ valvis, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Andræam Castrucium prælibati Sanctiss. D. N. PP. Curf.

Pro D. Mag. Curf. Petrus Paulus Defensor Curf.

ROMÆ, Ex Typographia Rev. Camera Apostolicæ.
M. DC. LXI.